

STUDIA I STOPNIA O PROFILU PRAKTYCZNYM NA KIERUNKU NAUKA O POLICJI W WYŻSZEJ SZKOLE POLICJI W SZCZYTNIIE

Informator

Informacja na temat studiów

Studia I stopnia o profilu praktycznym na kierunku *nauka o Policji* w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie adresowane są do osób, które wiążą swoje plany zawodowe ze służbą w Policji.

Studia trwają 4 lata i są prowadzone w formie stacjonarnej w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie. W trakcie pierwszego roku studiów studenci-funkcjonariusze Policji realizują zagadnienia tożsame z programem szkolenia zawodowego podstawowego.

Absolwent studiów otrzyma tytuł zawodowy licencjata. Ponadto ukończenie studiów umożliwi absolwentowi przystąpienie do egzaminu oficerskiego, którego pozytywny wynik będzie stanowił podstawę do mianowania na pierwszy stopień oficerski w korpusie oficerów młodszych Policji.

Studia *nauka o Policji*, dedykowane są osobom nowo wstępującym do służby w Policji - funkcjonariuszom Policji. Kandydatem na studia może być osoba, która przeszła pozytywnie dobór do służby w policji, tj. zostało wobec tej osoby zakończone postępowanie kwalifikacyjne do służby w Policji i została umieszczona na liście kandydatów do służby, zatwierdzonej przez przełożonego właściwego w sprawie postępowania kwalifikacyjnego. Kolejny wymóg, istotny w kontekście przystąpienia do rekrutacji na studia, który musi spełniać kandydat na studia to posiadanie świadectwa maturalnego. Akces podjęcia studiów na tym kierunku kandydat będzie zgłaszał poprzez złożenie w komórce ds. doboru do Policji stosownego oświadczenia.

Jak wyżej wspomniano studia dedykowane są nowo wstępującym do służby funkcjonariuszom, którzy zaraz po zakończeniu względem nich doboru do służby w Policji mogą aplikować o przyjęcie na studia. Można wskazać zatem określone etapy kwalifikacyjne dla kandydata zarówno do służby w Policji (procedura doboru do służby w Policji) jak i na studia *nauka o Policji* w WSPol (procedura rekrutacji na studia wynikająca z ustawy prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz przepisów WSPol). Ważne przy tym by wspomnieć, że dobór do służby w Policji prowadzony jest przez wyspecjalizowane w tym zakresie komórki ds. doboru w komendach wojewódzkich (Stołecznej) Policji, natomiast rekrutacja na studia prowadzona jest w WSPol (kandydat na pierwszy rok studiów *nauka o Policji* przystępuje do rekrutacji drogą elektroniczną poprzez rejestrację w systemie Internetowej Rejestracji Kandydatów (IRK), tj. stronę <https://irk.wspol.edu.pl/irk/irk/strony/logowaniekandydat.html>.

Kandydat na studia zobligowany jest w pierwszej kolejności przystąpić do procedury doboru do służby w Policji, która odbywa się zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie postępowania kwalifikacyjnego w stosunku do kandydatów ubiegających się o przyjęcie do służby w Policji (Dz. U z 2012 r., poz. 432 z późn. zm.). Po zakończeniu względem danego kandydata postępowania kwalifikacyjnego do służby w Policji osoba taka zostaje umieszczona na liście kandydatów do służby, zatwierdzonej przez przełożonego właściwego w sprawie postępowania kwalifikacyjnego. Zatwierdzenie listy kandydatów kończy postępowanie kwalifikacyjne w stosunku do umieszczonego na niej kandydata do służby. Komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji przekazuje do Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie wykaz zawierający dane kandydatów, którzy zakończyli postępowanie kwalifikacyjne do służby w Policji (dobór) i złożyli oświadczenie dotyczące uczestniczenia w rekrutacji na studia na kierunku *nauka o Policji* w terminie

określonym przez WSPol adekwatnie do harmonogramu rekrutacji w danym roku. Istotne jest, że przełożony funkcjonariusza z jednostki terenowej kieruje policjanta na omawiane studia.

I. Wstęp

Tytułem wstępu zasadne jest podkreślenie generalnej zasady, że w zakresie rekrutacji na studia, realizacji programu studiów, odbywania praktyk zawodowych – stosowane są przepisy ustawy prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy a także przepisy wewnętrzne WSPol (zarządzenia Komendanta-Rektora WSPol, Dziekana WBiNP WSPol). Natomiast w zakresie uprawnień i obowiązków policjanta, awansu zawodowego, opiniowania – studenci jako funkcjonariusze Policji podlegają regulacjom ustawy o Policji oraz rozporządzeń wykonawczych wydanych na podstawie tej ustawy.

II. Zasady odbywania praktyk - przepisy WSPol

Praktyki zawodowe na studiach I stopnia na kierunku *nauka o Policji* organizowane są w oparciu o regulamin praktyk zawodowych studentów, stanowiący załącznik do *zarządzenia nr 176/2019 Komendanta-Rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie w sprawie wprowadzenia regulaminu praktyk zawodowych studentów Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie (dostępny na stronie <https://www.wspol.edu.pl/wbw/images/stories/dokumenty/Regulamin-praktyk-zawodowych-studentw-WSPol-w-Szczytnie---od-2019-2020.pdf>)*, który określa szczegółowe zasady, tryb odbywania i zaliczania praktyk. Studenci odbywają praktyki zawodowe w jednostkach terenowych policji.

Opiekę nad praktykami sprawują powołani przez Dziekana Wydziału kierunkowi koordynatorzy praktyk (*zarządzenie nr 161/2019 Komendanta-Rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie z 18 października 2019 r., w sprawie powołania uczelnianego koordynatora praktyk zawodowych studentów oraz koordynatorów praktyk zawodowych studentów na poszczególnych kierunkach studiów*), którzy są odpowiedzialni za weryfikację efektów uczenia się osiągniętych przez studenta. Zgodnie z zarządzeniem nr 161/2019 Komendanta-Rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie **koordynatorem praktyk na kierunku nauka o Policji jest kom. dr Paweł Karabela.**

Ocena przebiegu praktyk ma charakter kompleksowy i odwołuje się do każdego z zakładanych efektów uczenia się, zaś organizacja i nadzór nad realizacją praktyk odbywa się w oparciu o formalne zasady (regulamin praktyk zawodowych i dziennik praktyk zawodowych). Za zaliczoną część praktyki przyznaje się punkty ECTS, stanowiące proporcjonalną część punktów ECTS wskazanych w programie studiów I stopnia na kierunku *nauka o Policji*.

Zgodnie z planem studiów studenci studiów I stopnia realizują praktyki zgodnie z ramowym harmonogramem praktyk zawodowych przygotowywanym przez koordynatora praktyk na tym kierunku studiów. Harmonogram praktyk podawany jest do wiadomości studentów za pośrednictwem strony internetowej Wydziału. Zgodnie z planem studiów wymiar praktyk na studiach *nauka o Policji* wynosi odpowiednio: po pierwszym roku studiów (po drugim semestrze) – 480 godzin, po drugim roku studiów (po czwartym semestrze) – 480 godzin i po trzecim roku studiów (po szóstym semestrze) – 480 godzin. Łączny wymiar praktyk to 1440 godzin w cyklu 4 lat kształcenia.

W trakcie odbywania praktyk słuchacze, którzy uzyskali zaliczenie z zasad i umiejętności użycia środków przymusu bezpośredniego zostaną wyposażeni w te środki w jednostkach Policji.

Realizowana praktyka odbywa się po nadzorem opiekuna praktyk wyznaczonego przez kierownika jednostki przyjmującej lub osobę przez niego upoważnioną. Komórka organizacyjna, w której odbywana będzie praktyka zostanie określona przez opiekuna praktyk. Zadania zarówno koordynatora praktyk – z WSPol jak i opiekuna praktyk w jednostce przyjmującej zostały określone odpowiednio w § 8 i § 9 *zarządzenia nr 176/2019 Komendanta-Rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie w sprawie wprowadzenia regulaminu praktyk zawodowych studentów Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie*.

Zgodnie z § 11 ww. zarządzenia nr 176/2019 do obowiązków studenta odbywającego praktykę zalicza się między innymi zapoznanie się z treścią regulaminu praktyk, odbiór z Dziekanatu „*Dziennika praktyki zawodowej studenta*”, którego wzór stanowi załącznik do ww. zarządzenia, systematyczne dokumentowanie realizowanych zadań w „*Dzienniku praktyki zawodowej studenta*”, uzyskania potwierdzenia odbywania praktyki od opiekuna w jednostce przyjmującej, złożenia dziennika u koordynatora praktyk WSPol w terminie do 31 października po rozpoczęciu semestru studiów, następującego po odbyciu praktyki. Warunkiem zaliczenia praktyki jest potwierdzenie w „*Dzienniku praktyki zawodowej studenta*” osiągnięcia efektów uczenia się zgodnych z sylabusem przedmiotu – praktyki zawodowe. Zaliczenia praktyk dokonuje koordynator praktyk z WSPol. Dziennik pozostaje w teczce akt osobowych studenta.

III. Regulamin studiów – przepisy WSPol

Status studenta WSPol, jego prawa i obowiązki określone są w Regulamin studiów w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie stanowiącym załącznik do decyzji Nr 53 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 września 2019 r. w sprawie zatwierdzenia regulaminu studiów w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie (<https://www.wspol.edu.pl/g/images/2019/dokumenty/Decyzja-Nr-53-MSWiA-z-27.09.2019-r.-w-sprawie-zatwierdzenia-regulaminu-studiow-w-WSPol-w-Szczytnie.pdf>). W regulaminie studiów do studentów ze skierowaniem, a więc i studentów kierunku *nauka o Policji* mają zastosowanie określone regulacje. Regulamin studiów definiuje funkcjonariusza ze skierowaniem jako: funkcjonariusza i pracownika Policji oraz funkcjonariusza i pracownika innych formacji i jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, odbywającego kształcenie na podstawie wydanego skierowania lub zgody na studia przez przełożonego właściwego w sprawach osobowych (§ 1 ust. 2 pkt 5 regulaminu studiów).

W odniesieniu do studentów kierunku *nauka o Policji* wskazać należy następujące istotne uwarunkowania:

- 1. Decyzje osobowe w sprawie studenta jako funkcjonariusza Policji np. skierowanie na studia, cofnięcie skierowania podejmuje jego przełożony właściwy w sprawach osobowych z jednostki macierzystej Policji.**
- 2. Studenci kierunku *nauka o Policji* są jednocześnie funkcjonariuszami Policji, a więc w przedmiocie ich statusu zastosowanie będą miały także odpowiednie przepisy regulujące pragmatykę służbową.**
- 3. Dziekan Wydziału podejmuje decyzje w sprawie studenta w oparciu o wyraźne dyspozycje zawarte w ustawie prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, regulamin studiów, rozporządzenia, decyzje Komendanta-Rektora WSPol.**
- 4. W takcie pierwszego roku studiów realizowany jest program szkolenia zawodowego podstawowego (policjant uzyskuje kwalifikacje zawodowe podstawowe po ukończeniu szkolenia zawodowego podstawowego; za równoznaczne z uzyskaniem kwalifikacji zawodowych podstawowych uważa się ukończenie w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie pierwszego roku studiów pierwszego stopnia na kierunku *nauka o Policji*).**

Zatem interpretacji zapisów regulaminu studiów w tym informacji zawartych w tabeli poniżej dokonywać należy przez pryzmat wyżej wymienionych uwarunkowań.

Tym samym kwestie dłuższej nieobecności na studiach spowodowane przykładowo wypadkiem losowym, ciężą w przypadku studentek będą zawsze rozpatrywane indywidualnie w kontekście zarówno przepisów dotyczących szkolnictwa wyższego jak i przepisów resortowych.

Tabela nr 1 Postanowienia regulaminu studiów mające zastosowanie do studentów ze skierowaniem

Zagadnienia prawne	Podstawa prawna z regulaminu studiów	Postanowienie regulaminu studiów
Utrata skierowania na studia	§ 18 ust. 4	W przypadku utraty podstaw do skierowania na studia studenta ze skierowaniem, Uczelnia zawiadamia studenta o możliwości kontynuowania przez niego studiów na warunkach obowiązujących studentów–osoby cywilne. Po złożeniu oświadczenia o wyrażeniu woli kontynuowania studiów Uczelnia zmienia status studenta ze skierowaniem na studenta–osobę cywilną. Niezłożenie oświadczenia w terminie 14 dni od otrzymania zawiadomienia uważa się za rezygnację ze studiów.
Odbywanie studiów w trybie indywidualnej organizacji studiów „IOS”	§ 19 ust. 6	W przypadku studenta ze skierowaniem rozstrzygnięcie w sprawie, o której mowa w ust. 1 (<i>możliwość odbywania studiów w trybie IOS</i>), podejmuje dziekan wydziału po uwzględnieniu opinii wydanej przez bezpośredniego przełożonego ¹ .
Odpowiedzialność za naruszenie przepisów obowiązujących w Uczelni	§ 24	Za naruszenie przepisów obowiązujących w Uczelni oraz za czyny uchybiające godności studenta, student–osoba cywilna ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w Ustawie i Statucie, a w przypadku studentów ze skierowaniem – na zasadach określonych w Ustawie, Statucie i w odrębnych przepisach.
Niezaliczenie semestru	§ 34 ust.1, 2,3	Na pisemny wniosek studenta, złożony w ciągu 7 dni po zakończeniu semestru, którego nie zaliczył, dziekan wydziału może wyrazić zgodę na: 1) powtórzenie niezaliczonych przedmiotów, które mają charakter sekwencyjny, na zasadzie powtórzenia semestru, lub 2) powtórzenie semestru w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w § 33 ust. 4, lub 3) powtórzenie przedmiotów niemających charakteru sekwencyjnego, jeżeli spełniony jest warunek, o którym mowa w § 33 ust. 4, z jednoczesnym warunkowym

¹ mając na uwadze fakt, że I rok studiów jest w istocie odpowiednikiem kursu podstawowego przepis ten nie będzie miał zastosowania do studentów kierunku *nauka o Policji*.

		kontynuowaniem studiów w następnym semestrze, z zastrzeżeniem § 28 ust. 3. 2. W przypadku studentów ze skierowaniem wniosków, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, powinien zawierać informacje bezpośredniego przełożonego o zapoznaniu się z treścią wniosku. 3. Możliwość powtarzania semestru nie dotyczy studentów pierwszego semestru, chyba że przyczyną niezaliczenia semestru była długotrwała choroba lub inne uzasadnione przyczyny niezależne od studenta.
Powtarzanie semestru	§ 34 ust.4	Dziekan wydziału może zezwolić na powtarzanie semestru w przypadku, gdy student nie powtarzał semestru w okresie studiów, chyba że przyczyną powtórnego niezaliczenia była długotrwała choroba lub inne ważne przyczyny odpowiednio uzasadnione.
Powtarzanie przedmiotu lub przedmiotów	§ 34 ust.5	Dziekan wydziału może zezwolić na powtarzanie przedmiotu lub przedmiotów w przypadku, gdy student nie powtarzał danego przedmiotu w okresie studiów, chyba że przyczyną powtórnego niezaliczenia była długotrwała choroba lub inne ważne przyczyny odpowiednio uzasadnione, z zastrzeżeniem § 28 ust. 3.
Odpłatność za powtórzenie semestru lub przedmiotu	§ 34 ust.6	Powtórzenie semestru lub przedmiotu z jednoczesnym warunkowym kontynuowaniem studiów w następnym semestrze jest odpłatne. Wysokość opłat pobieranych za świadczone usługi edukacyjne ustala komendant-rector.
Urlopy udzielane przez dziekana	§ 36 ust.10	Przepisy § 36 nie mają zastosowania do studentów będących funkcjonariuszami służb państwowych, którzy podjęli studia na podstawie skierowania lub zgody właściwego przełożonego i otrzymali pomoc w związku z pobieraniem nauki na podstawie przepisów o służbie.
Wznowienie studiów	§ 36 ust.5 i 6	5. Możliwość wznowienia studiów przez studentów ze skierowaniem jest uzależniona od uzyskania przez nich zgody na wznowienie studiów wydanej przez przełożonego właściwego w sprawach osobowych, chyba że wznowienie ma nastąpić na zasadach ogólnych dotyczących studentów – osób cywilnych. 6. Wznowienie studiów następuje na te same studia, z których student uprzednio został skreślony. Wznowienie studiów jest niemożliwe w przypadku, gdy w Uczelni nie jest już prowadzony dany kierunek studiów.

Źródło. Opracowanie własne na podstawie regulaminu studiów.

IV. Pragmatyka służbowa

1. Stanowiska i stopnie służbowe

Kwestie awansowania policjantów na stanowiska i stopnie służbowe zawarte są w niżej wymienionych aktach prawnych:

- Ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn.: Dz. U. z 2020, poz. 316 z późn. zm.);
- Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie szczegółowych praw i obowiązków oraz przebiegu służby policjantów (Dz. U. z 2013 r., poz. 644 z późn. zm.);
- Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych oraz warunków ich mianowania na wyższe stanowiska służbowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 857 z późn. zm.);
- Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 lipca 2007 r. w sprawie mianowania policjantów na stopnie policyjne (Dz. U. z 2007 r., Nr 145, poz. 1017 z późn. zm.);
- Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 sierpnia 2010 r. w sprawie opiniowania służbowego policjantów (tekst jedn.: Dz.U z 2013, poz. 883);
- Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania szkoleń zawodowych oraz doskonalenia zawodowego w Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 126, poz. 877 z późn. zm.);
- Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad otrzymywania i wysokości uposażenia zasadniczego policjantów, dodatków do uposażenia oraz ustalania wysługi lat, od której jest uzależniony wzrost uposażenia zasadniczego (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 1236 z późn. zm.).

Z ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w odniesieniu do mianowania na stanowiska i stopnie policyjne zastosowanie mają przepisy art. 32, 34, 48-52.

Kwestię mianowania na drugą grupę zaszerogowania reguluje art. 32 i 34 ustawy o Policji, odpowiednio w przedmiocie kompetencji przełożonych właściwych do mianowania policjantów na stanowiska służbowe (art.32) oraz warunków formalnych, które spełnić musi taki policjant (art. 34). **Pamiętać jednak należy, iż spełnienie warunków formalnych przez policjanta jest punktem wyjścia do skorzystanie z tego uprawnienia przez przełożonego, nie rodzi natomiast jego obowiązku.** Zgodnie bowiem z § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych oraz warunków ich mianowania na wyższe stanowiska służbowe, policjant może być mianowany na wyższe stanowisko służbowe po spełnieniu przesłanek łącznie w nim wymienionych. Również w wydawanych orzeczeniach sądy zajmują w tej materii wyraźne stanowisko: „Stosunek służbowy policjanta ma charakter administracyjnoprawny i w związku z tym przełożony, w sprawach osobowych, ma prawo do jednostronnego i władczego kształtowania jego istotnych składników. Zatem również decyzja o przeniesieniu na inne stanowisko podejmowana jest władczo i jednostronnie w ramach uznania administracyjnego”².

W tym miejscu wskazać należy uprawnienia przełożonego wobec odbywającego studia policjanta, a zatem przełożonego właściwego w sprawach osobowych i przełożonego dyscyplinarnego. Art. 32 ust. 1 wskazanej ustawy o Policji zawiera katalog przełożonych właściwych do mianowania na stanowiska służbowe. Zgodnie z § 1 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie szczegółowych praw i obowiązków oraz przebiegu służby policjantów przełożonym właściwym w sprawach osobowych są podmioty określone w art. 32 ust. 1 rzeczonej ustawy. Są to Komendant Główny

² Wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 marca 2013 r., II SA/Wa 265/13, LEX nr 1301212.

Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP, komendanci wojewódzcy i powiatowi (miejscy) Policji oraz komendanci szkół policyjnych, przez którego należy rozumieć również Komendanta – Rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie. Jednak posiadają oni status przełożonego właściwego w sprawach osobowych wyłącznie wobec podległych im policjantów. Wobec studentów NOP nie jest nim Komendant – Rektor Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, chyba że studentem NOP byłby policjant przyjęty do służby na stanowisko służbowe w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie.

Ustawa o Policji wskazuje również instytucję przełożonego dyscyplinarnego, którym jest co do zasady ten sam podmiot określony w art. 32 ust. 1. Od zasady tej istnieją jednak wyjątki, bowiem zgodnie z art. 133 ust. 2 ustawy o Policji przełożonym dyscyplinarnym policjanta skierowanego na studia w Wyższej Szkole Policji jest przełożony dyscyplinarny w miejscu pełnienia służby i to w ograniczonym zakresie. A zatem status przełożonego dyscyplinarnego Komendanta – Rektora nie daje kompetencji do podjęcia decyzji w sprawie osobowej wobec policjanta skierowanego na studia w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie.

Konkludując, to przełożony kierujący policjanta na studia w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie jest jego przełożonym właściwym w sprawach osobowych władnym do podjęcia decyzji o jego mianowaniu na wyższe stanowisko służbowe po spełnieniu przez policjanta wymagań formalnych, o których mowa w art. 34 ustawy i przepisach wykonawczych.

Przesłanki mianowania funkcjonariusza na stanowisko służbowe zawarte są natomiast w art. 34 ust. 1 ustawy o Policji.

Mianowanie lub powołanie na stanowisko służbowe jest uzależnione od następujących czynników:

- posiadanego przez policjanta wykształcenia,
- uzyskania określonych kwalifikacji zawodowych,
- a także stażu służby w Policji.

W przywołanym tu przepisie określone są warunki (muszą być spełnione łącznie), na podstawie których może nastąpić mianowanie lub powołanie na stanowisko służbowe. Warunkiem jest także posiadanie pozytywnej opinii służbowej.

Jak podkreśla się w doktrynie „wskazane w przepisach szczególnych wymagania w zakresie wykształcenia i kwalifikacji policjanta stanowią jedynie warunki dopuszczające mianowanie na określone stanowisko, a nie przesłanki powstania po stronie policjanta roszczenia o mianowanie”³. Tabele wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych zawarte są załączniku do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych oraz warunków ich mianowania na wyższe stanowiska służbowe.

O wskazanej tu reguły wyjątki, gdyż jak stanowi art. 34 ust. 2: W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP albo Komendant BSWP może wyrazić zgodę na mianowanie na stanowisko służbowe policjanta, także w służbie przygotowawczej, przed uzyskaniem przez niego kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby wymaganych na tym stanowisku, przy spełnieniu wymagań w zakresie wykształcenia. Kwalifikacje zawodowe policjant jest obowiązany uzyskać przed mianowaniem na stałe.

Jakie zatem funkcjonariusz Policji powinien posiadać kwalifikacje zawodowe uprawniające go do mianowania na wyższe stanowisko służbowe? Odpowiedź znajduje się w art. 34 ust. 3 ustawy o Policji, która wyraźnie stanowi, że warunkiem uzyskania kwalifikacji

³ Ł. Czebotar, Ustawa o Policji Komentarz, Opublikowano LEX 2015, <https://sip.lex.pl/#/commentary/587674065/471505/czebotar-lukasz-i-in-ustawa-o-policji-komentarz?cm=URELATIONS>, dostęp 27.03.2020 r. godz. 9.58.

zawodowych niezbędnych do mianowania na stanowisko służbowe jest ukończenie przez policjanta:

1) szkolenia zawodowego podstawowego;

2) szkolenia zawodowego dla absolwentów szkół wyższych;

3) Wyższej Szkoły Policji.

Szczegółowe wymagania na temat wskazanych w ustawie o Policji kwalifikacji zawodowych i stażu służby zawarte zostały z kolei w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych oraz warunków ich mianowania na wyższe stanowiska służbowe.

Przepisy tego rozporządzenia regulują m.in. zagadnienia:

- kwalifikacji zawodowych podstawowych,

- kwalifikacji zawodowych wyższych.

Kwalifikacje zawodowe podstawowe (§ 2 tego rozporządzenia) policjant uzyskuje po ukończeniu szkolenia zawodowego podstawowego. Za równoznaczne z uzyskaniem kwalifikacji zawodowych podstawowych uważa się ukończenie w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie pierwszego roku studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym na kierunku nauka o Policji (§ 2a ww. rozporządzenia)

Natomiast **kwalifikacje zawodowe wyższe policjant uzyskuje po ukończeniu wymaganych do mianowania na pierwszy stopień policyjny w korpusie oficerów młodszych:**

1) studiów w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie albo;

2) szkolenia zawodowego dla absolwentów szkół wyższych (§ 3 ww. rozporządzenia).

W odniesieniu do studiów *nauka o Policji* istotne są również niżej wymienione zapisy tego rozporządzenia. Jak stanowi § 5a. W terminie miesiąca od dnia ukończenia w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym na kierunku nauka o Policji policjant jest mianowany na stanowisko służbowe, dla którego określono policyjny stopień etatowy w korpusie oficerów młodszych Policji, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w § 5. Tymi warunkami, które muszą być spełnione łącznie są:

1) posiadanie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby wymaganego na tym stanowisku;

2) posiadanie pozytywnej opinii służbowej;

3) w przypadku poddania go procedurze określonej w art. 35a ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, uzyskanie pozytywnego wyniku testu lub badania przeprowadzonego w ramach tej procedury.

Właściwym w tym zakresie będzie również przełożony właściwy w sprawach osobowych policjanta.

Zatem uzyskanie przez policjanta wykształcenia ogólnego w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie, w tym kierunku *nauka o Policji* i uzyskanie tytułu zawodowego licencjata, uprawnia go - przy spełnieniu innych warunków określonych przez § 11 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania szkoleń zawodowych oraz doskonalenia zawodowego w Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 126, poz. 877 z późn. zm.) - do złożenia egzaminu oficerskiego bez posiadania tytułu zawodowego magistra.

Przechodząc dalej do zagadnień **mianowania na stopnie policyjne** warto jeszcze raz podkreślić, że kwestie te reguluje ustawa o Policji – określająca właściwość przełożonego w sprawach osobowych policjanta oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 lipca 2007 r. w sprawie mianowania policjantów na stopnie policyjne określające tryb mianowania na stopnie policyjne.

W obecnym stanie prawnym podobnie jak przy mianowaniu na stanowiska służbowe uprawnionym jest tu przełożony właściwy w sprawach osobowych policjanta, o którym mowa w art. 32 ustawy o Policji.

Zgodnie z art. 48 ustawy o Policji:

1. Na stopnie policyjne w korpusie szeregowych Policji mianuje przełożony, o którym mowa w art. 32 ust. 1. Na stopień posterunkowego mianuje się z dniem mianowania na stanowisko służbowe. Zatem zgodnie z art. 32 ust. 1 jest to przełożony: Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP, komendanci wojewódzcy policji, komendanci szkół policyjnych.

2. Na stopnie policyjne w korpusach podoficerów i aspirantów Policji, a także na stopnie komisarza i nadkomisarza Policji, mianuje przełożony, o którym mowa w art. 32 ust. 1, z wyjątkiem komendanta powiatowego (miejskiego, rejonowego) Policji.

Jest to zatem zgodnie z art. 32 ust. 1 Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP, komendanci wojewódzcy policji, komendanci szkół policyjnych.

3. Na pierwszy stopień oficerski, z zastrzeżeniem art. 56 ust. 3, oraz na stopnie generalnego inspektora Policji i nadinspektora Policji mianuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Na pozostałe stopnie oficerskie w służbie spraw wewnętrznych mianuje minister właściwy do spraw wewnętrznych. Natomiast na pozostałe stopnie oficerskie mianuje Komendant Główny Policji.

W przedmiocie mianowanie na pierwszy stopień policyjny w korpusie podoficerów lub aspirantów istotne są regulacje zawarte w art. 49 ustawy o Policji.

Na pierwszy stopień policyjny w korpusie podoficerów Policji może być mianowany policjant, który spełnia warunki określone w art. 25 ust. 1 lub 2 (*tj. w szczególności kryteria warunkujące służbę w Policji⁴*), **ukończył szkolenie zawodowe podstawowe i został mianowany lub powołany na stanowisko, dla którego został określony stopień w korpusach podoficerów, aspirantów lub oficerów Policji** (art. 49 ust. 1 ustawy o Policji).

Natomiast na pierwszy stopień policyjny w korpusie aspirantów Policji może być mianowany podoficer Policji, który spełnia warunki określone w art. 25 ust. 1 i został mianowany lub powołany na stanowisko, dla którego został określony stopień w korpusach aspirantów lub oficerów Policji (art. 49 ust. 2 ustawy o Policji).

Dla studentów kierunku *nauka o Policji* w kwestii mianowania na stopnie policyjne istotne są też regulacje zawarte w art. 50 ustawy o Policji odnoszące się do mianowanie na pierwszy stopień policyjny w korpusie oficerów młodszych Policji.

Na pierwszy stopień policyjny w korpusie oficerów młodszych Policji może być mianowany policjant, który spełnia warunki określone w art. 25 ust. 1, ukończył studia w Wyższej Szkole Policji lub szkolenie zawodowe dla absolwentów szkół wyższych, został mianowany lub powołany na stanowisko, dla którego został określony stopień w korpusie oficerów Policji, i złożył egzamin oficerski (art. 50 ustawy o Policji).

Mianowanie na kolejny wyższy stopień, o czym stanowi art. 52 ust. 1 ustawy o Policji następuje **stosownie do zajmowanego stanowiska służbowego** oraz w zależności od opinii służbowej. Nadanie tego stopnia nie może jednak nastąpić wcześniej niż po przesłużeniu w dotychczasowym stopniu:

- posterunkowego- 1 roku,
- starszego posterunkowego- 1 roku,
- sierżanta- 2 lat,
- starszego sierżanta- 2 lat,
- sierżanta sztabowego- 2 lat,
- młodszego aspiranta- 3 lat,

⁴ Tekst w nawisie od autorów.

- aspiranta- 3 lat,
- starszego aspiranta- 2 lat,
- aspiranta sztabowego- 4 lat,
- podkomisarza- 3 lat,
- komisarza- 4 lat,
- nadkomisarza- 4 lat,
- podinspektora- 3 lat,
- młodszego inspektora- 4 lat,
- inspektora.

Podkreślenia wymagają wskazane w tym przepisie warunki umożliwiające mianowanie na wyższy stopień, którymi są:

- zajmowanie odpowiedniego stanowiska służbowego,
- pozytywna opinia służbowa,
- upływ minimalnego okresu służby w dotychczasowym stopniu.

Przepis przewiduje zatem istnienie korelacji pomiędzy zajmowanym stanowiskiem, a dopuszczalnością mianowania na określony stopień służbowy.

Wypada zauważyć, że mianowanie policjanta na wyższy stopień policyjny ma charakter fakultatywny. Jest to akt uznaniowy, uzależniony od dokonanej przez przełożonego oceny wykonywania przez policjanta obowiązków służbowych w stopniu uzasadniającym mianowanie na kolejny, wyższy stopień policyjny. Zatem samo „przesłużenie” w dotychczasowym stopniu służbowym okresu wynikającego z art. 52 ust. 1 ustawy o Policji nie rodzi automatycznie dla przełożonego obowiązku mianowania policjanta na kolejny stopień służbowy.

2. Opiniowanie służbowe

W kwestii opiniowania służbowego zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 sierpnia 2010 r. w sprawie opiniowania służbowego policjantów. Zacytowano poniżej cały § 3 tego rozporządzenia, podkreślając istotne uwarunkowania w tym odniesieniu do kompetencji **kierownika komórki organizacyjnej Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie właściwej w sprawach dowodzenia**, w stosunku do podległych mu policjantów, w tym odbywających w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie studia I stopnia o profilu praktycznym na kierunku *nauka o Policji*.

Zgodnie zatem z wymienionym aktem prawnym:

§ 3. 1. Opiniowanie przeprowadza się:

- 1) nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy w służbie kandydackiej, przygotowawczej i kontraktowej;
- 2) nie później niż na 30 dni przed mianowaniem policjanta na stałe, jeżeli od ostatniego opiniowania minęły co najmniej 3 miesiące;

3) nie rzadziej niż:

- a) raz na 24 miesiące w służbie stałej do osiągnięcia przez policjanta 10 lat służby,
- b) raz na 36 miesięcy w służbie stałej po osiągnięciu przez policjanta 10 lat służby.

2. Terminy, o których mowa w ust. 1, liczy się od dnia przyjęcia policjanta do służby lub ostatniego opiniowania.

3. Opiniowanie przeprowadza się niezależnie od terminów, o których mowa w ust. 1, w następujących przypadkach:

- 1) przeniesienia policjanta do innej jednostki organizacyjnej Policji albo mianowania policjanta na stanowisko służbowe w innej komórce organizacyjnej, związanych ze zmianą właściwości wydającego opinię, jeżeli od ostatniego opiniowania minęło co najmniej 6 miesięcy;
- 2) delegowania policjanta do czasowego pełnienia służby albo powierzenia policjantowi obowiązków służbowych na innym stanowisku, związanych ze zmianą właściwości

wydającego opinię, jeżeli okres tego delegowania lub pełnienia obowiązków wyniesie co najmniej 6 miesięcy;

3) ukończenia lub przerwania w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie studiów I stopnia o profilu praktycznym na kierunku nauka o Policji, jeżeli od ostatniego opiniowania minęło co najmniej 6 miesięcy.

§ 5. Przełożonymi właściwymi do wydania opinii, zwanymi dalej "wydającymi opinię", są:

1) minister właściwy do spraw wewnętrznych w stosunku do Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Policji;

2) Komendant Główny Policji w stosunku do:

a) Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji,

b) komendanta wojewódzkiego (Komendanta Stołecznego) Policji,

c) Komendanta-Rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, komendanta szkoły policyjnej,

d) dyrektora instytutu badawczego,

e) kierownika komórki organizacyjnej bezpośrednio mu podległej,

f) policjanta na stanowisku bezpośrednio mu podległym lub pozostającego w jego dyspozycji,

g) 7 dowódcy Centralnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji "BOA";

3) kierownik komórki organizacyjnej, o którym mowa w pkt 2 lit. e, w stosunku do podległych mu policjantów;

3a) 8 dowódca Centralnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji "BOA" w stosunku do podległych mu policjantów;

4) Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji w stosunku do:

a) kierownika komórki organizacyjnej bezpośrednio mu podległej,

b) policjanta na stanowisku bezpośrednio mu podległym lub pozostającego w jego dyspozycji;

5) kierownik komórki organizacyjnej, o którym mowa w pkt 4 lit. a, w stosunku do podległych mu policjantów;

6) Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji w stosunku do:

a) kierownika komórki organizacyjnej bezpośrednio mu podległej,

b) policjanta na stanowisku bezpośrednio mu podległym lub pozostającego w jego dyspozycji;

7) kierownik komórki organizacyjnej, o którym mowa w pkt 6 lit. a, w stosunku do podległych mu policjantów;

8) komendant wojewódzki (Komendant Stołeczny) Policji w stosunku do:

a) komendanta powiatowego (miejskiego) i rejonowego Policji,

b) kierownika jednostki organizacyjnej Policji bezpośrednio mu podległej,

c) kierownika komórki organizacyjnej bezpośrednio mu podległej,

d) policjanta na stanowisku bezpośrednio mu podległym lub pozostającego w jego dyspozycji;

9) kierownik jednostki organizacyjnej Policji oraz kierownik komórki organizacyjnej, o których mowa w pkt 8 lit. b i c, w stosunku do podległych im policjantów;

10) komendant powiatowy (miejski) i rejonowy Policji w stosunku do:

a) komendanta komisariatu Policji,

b) kierownika komórki organizacyjnej bezpośrednio mu podległej,

c) policjanta na stanowisku bezpośrednio mu podległym lub pozostającego w jego dyspozycji;

11) komendant komisariatu Policji oraz kierownik komórki organizacyjnej, o których mowa w pkt 10 lit. a i b, w stosunku do podległych im policjantów;

12) Komendant-Rektor Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie oraz komendant szkoły policyjnej w stosunku do:

a) kierownika komórki organizacyjnej bezpośrednio im podległej,

b) policjanta na stanowisku bezpośrednio im podległym lub pozostającego w ich dyspozycji;

13) kierownik komórki organizacyjnej, o którym mowa w pkt 12 lit. a, w stosunku do podległych mu policjantów;

13a) kierownik komórki organizacyjnej Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie właściwej w sprawach dowodzenia, w stosunku do podległych mu policjantów, w tym odbywających w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie studia I stopnia o profilu praktycznym na kierunku nauka o Policji w przypadkach, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 3;

14) dyrektor instytutu badawczego w stosunku do:

a) kierownika komórki organizacyjnej bezpośrednio mu podległej,

b) policjanta na stanowisku bezpośrednio mu podległym lub pozostającego w jego dyspozycji;

15) kierownik komórki organizacyjnej, o którym mowa w pkt 14 lit. a, w stosunku do podległych mu policjantów;

16) właściwy przełożony w miejscu delegowania policjanta lub pełnienia przez policjanta obowiązków służbowych, za okres, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 2.

Oprac.

Podinsp. dr Monika Porwisz

Nadkom. Andrzej Kamiński